

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/26/2023
Identifikačné číslo spisu: 4120010124
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:4120010124.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného R. F. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 11. septembra 2024 v Bratislave, o dovolaní obvinených R. F., K. C., K. C. a Y. C. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. júna 2021, sp.zn.1To/32/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolania obvinených R. F., K. C., K. C. a Y. C. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej tiež „okresný súd“) z 22. februára 2021, sp. zn. 4Tk/1/2020 boli obvinení U. N. (ďalej tiež „obvinený v 1. rade“), obvinený T. L. (ďalej tiež „obvinený v 2. rade“), obvinený R. F. (ďalej tiež „obvinený v 3. rade“), obvinená Y. C. (ďalej tiež „obvinená v 6. rade“) a obvinená E. F. (ďalej tiež „obvinená v 7. rade“) uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona a § 129 ods. 2 Trestného zákona, ďalej obvinená K. C. (ďalej tiež „obvinená v 4. rade“) bola uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a obvinená K. C. (ďalej tiež „obvinená v 5. rade“) bola uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v rozsudku okresného súdu.

Okresný súd za to uložil obvinenému U. N. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods.

2, ods. 4, § 37 písm. k) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

Obvinenému T. L. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd obvinenému v 2. rade podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenému R. F. za to okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej E. F. za to okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej Y. C. okresný súd za to uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej K. C. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd jej podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej K. C. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinení v 1. až 7. rade a prokurátor odvolania, na podklade ktorých Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 28. júna 2021, sp. zn. 1To/32/2012 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvinených U. N., T. L., R. F., E. F. a Y. C. za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona a § 129 ods. 2 Trestného zákona, ďalej obvinenú K. C. uznal za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a obvinenú K. C. uznal za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v bode 1) obvinení U. N., T. L., R. F., E. F. a Y. C.

-ako členovia organizovanej skupiny páchatel'ov pôsobiacej na území Nitrianskeho a Trnavského kraja najmä v meste W., v obci Q. a v obci T., v období minimálne od mesiaca október roku 2017 až do 3. apríla 2019 spoločným, vzájomne koordinovaným konaním spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh a za účelom získania finančného profitu, sa zameriavali na páchanie závažnej trestnej činnosti, a to najmä vo forme nelegálneho zadovážovania, distribúcie a predaja omamných látok, a to tak, že U. N., prezývaný „L.“ ako hlavný organizátor tejto trestnej činnosti stojaci na čele ním založenej organizovanej skupiny, kontinuálne zabezpečoval transdermálne fentanylové náplasti (ďalej v texte len „fentanylové náplasti“) obsahujúce účinnú látku Fentanyl, tým spôsobom, že na základe jeho pokynov Y. C., prezývaná „Y.“ opakovane účelovo navštevovala lekárske ambulancie MUDr. M. Z. a MUDr. J. V. z dôvodu predpísania receptov na fentanylové náplasti s rôznym účinkom uvoľňovania, ktoré si nechávala predpisovať v nadmernom počte, a to jednak pre seba a súčasne pod rôznymi zámienkami a na základe korupčného konania, ktoré je predmetom samostatného trestného stíhania, aj na mená svojich rodinných príslušníkov a po získaní týchto lekárske predpisov potom predpísané fentanylové náplasti vyberala v rôznych lekárňach najmä v meste W., a tak získala nad rámec osobnej potreby minimálne 66 balení fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 100 µg/h, ktoré následne odovzdala U. N., ktorý ich prechovával v mieste svojho trvalého bydliska a následne tieto fentanylové náplasti U. N. predával buď sám, alebo na základe jeho pokynov prostredníctvom T. L., prezývaného „T.“, E. F. prezývanej „A.“ a R. F. prezývaného „S.“, ktorí pôsobili v tejto organizovanej skupine v pozícii tzv. „dílerov“, ich títo predávali v uvedenom období v rôznych množstvách jednotlivým odberateľom, a to minimálne X. C., Y. F., H. Y., Y. I., I. V., Y. V., Ing. T. Z., Y. J., U. U., Y. I., T. U., R. U., Y. U., H. I., Y. I., Y. M. a nebohým H. L., E. T. a Y. C. a súčasne samostatne T. L. v období od začiatku roku 2018 do 03. apríla 2019 opakovane predal, respektíve poskytol taktiež metamfetamín minimálne osobám V. F., R. L. a H. F. a zároveň sušené časti rastlín konope aj M. N., pričom dňa 3. apríla 2019 v rodinnom dome č. XXX v obci Q. obývanom obžalovaným U. N., bolo príslušníkmi policajného zboru nájdených a zaistených na rôznych miestach 68 kusov fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 100 µg/h a 36 kusov fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 75 µg/h s tým, že v období od 01. októbra 2017 do 3. apríla 2019 členovia tejto organizovanej skupiny týmto spôsobom prostredníctvom neoprávnené vystavených lekárske predpisov získali nad rámec maximálneho dávkovania pre osobnú potrebu obžalovanej Y. C. minimálne 66 balení fentanylových náplastí pozostávajúcich z 330 kusov fentanylových náplastí s účinnou látkou uvoľňovania 100 µg/h, teda celkovo takto získali najmenej 434 kusov fentanylových náplastí, ktoré následne predali jednotlivým odberateľom, a ktorých hodnota na čiernom trhu predstavovala sumu najmenej 15.190,- Eur, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je fentanyl zaradený do II. skupiny omamných látok, metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok a rastliny konope (rastliny z rodu Cannabis) sú zaradené do I. skupiny omamných látok, pričom obžalovaní U. N., T. L., R. F., E. F. a Y. C. nemali povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona,

v bode 2) obvinená K. C.

-v období od 1. januára 2018 do 3. apríla 2019 opakovane navštevovala lekárske ambulancie MUDr. M. Z. a MUDr. J. V. v W. z dôvodu predpísania receptov na fentanylové náplasti s rôznym účinkom uvoľňovania v nadmernom počte pod rôznymi zámienkami a na základe korupčného konania, ktoré je predmetom samostatného trestného stíhania, aj na mená svojich rodinných príslušníkov a po získaní týchto lekárske predpisov potom predpísané fentanylové náplasti vyberala v rôznych lekárňach najmä v meste W., následne ich prechovávala najmä v mieste svojho bydliska W., F. XX a tým spôsobom získala nad rámec maximálneho dávkovania pre osobnú potrebu minimálne 68 balení pozostávajúcich z 340 ks fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 100 µg/h, ktorých hodnota na čiernom trhu predstavovala sumu najmenej 11.900,-Eur, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je fentanyl zaradený do II. skupiny omamných látok a obžalovaná K. C. nemala povolenie na zaobchádzanie s omamnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona,

v bode 3) obvinená K. C.

-v období od 1. októbra 2017 do 3. apríla 2019 opakovane navštevovala lekárske ambulancie MUDr. M. Z. a MUDr. J. V. v W. z dôvodu predpisania receptov na fentanylové náplasti s rôznym účinkom uvoľňovania v nadmernom počte pod rôznymi zámienkami a na základe korupčného konania, ktoré je predmetom samostatného trestného stíhania, aj na mená svojich rodinných príslušníkov a po získaní týchto lekárske predpisov potom predpísané fentanylové náplasti vyberala v rôznych lekárňach najmä v meste W., následne ich prechovávala najmä v mieste svojho bydliska W., I. H. č. XX a tým spôsobom získala nad rámec maximálneho dávkovania pre osobnú spotrebu minimálne 64 balení pozostávajúcich z 320 ks fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 100 µg/h, ktorých hodnota na čiernom trhu predstavovala sumu najmenej 11.200,- Eur, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je fentanyl zaradený do II. skupiny omamných látok a obžalovaná K. C. nemala povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona.

Krajský súd za túto trestnú činnosť uložil obvinenému U. N. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. k) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 3 rokov a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trest prepadnutia vecí - finančných prostriedkov vo výške 4.500,- Eur.

Obvinenému T. L. za to krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne krajský súd mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 3 rokov.

Obvinenému R. F. za túto trestnú činnosť krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Krajský súd obvinenej E. F. uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne jej podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej Y. C. krajský súd za túto trestnú činnosť uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne jej krajský súd podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Krajský súd obvinenej K. C. uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obvinenej K. C. za to krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2,

ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne jej krajský súd podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Krajský súd vo výroku rozsudku pod bodom II. odvolania obžalovaných U. N., T. L., R. F., Y. C. a E. F. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

Proti rozsudku krajského súdu podali dovolanie vo svoj prospech obvinený R. F., obvinená K. C., obvinená K. C. a obvinená Y. C. prostredníctvom svojich obhajcov.

Obvinený R. F. podal dovolanie z dovolacích dôvodov pod § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku. Zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku namietal v súvislosti so súdnym konaním pred okresným súdom. Konkrétne, že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia o vine alebo vyhlásenia, že nepopiera spáchanie skutku (§ 257 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Trestného poriadku), a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku. Ďalej namietal, že okresným súdom nebol poučený o právnej kvalifikácii skutku a trestných sadzbách, ktoré sú ustanovené zákonom za skutok kladený mu za vinu. Za zásadné porušenie práva na obhajobu pokladá aj vykonanie hlavného pojednávania 5. februára 2021 v neprítomnosti obvineného T. L.. Na predmetnom hlavnom pojednávaní síce bola oboznámená písomná žiadosť tohto obvineného, aby sa konalo hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, no na druhej strane tento spoluobvinený nevedel písať a čítať. Pre jeho zlý zdravotný stav mala byť táto žiadosť spísaná lekárom a podpísaná obvineným T. L., keďže ani „nevedel o čo ide“.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený R. F. vyvodzuje z jeho úvahy, že „fentanyl... nemožno stotožňovať s fentanylovou náplastou“, ale na fentanylovú náplast by súdy mali nazeráť ako na „humánný liek“ a „liečivý prípravok“ v zmysle zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/82/ES. Namietal nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tým, že v základnom súdnom konaní nebol preukázaný väčší rozsah spáchania skutku v zmysle § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona a spáchanie skutku organizovanou skupinou v zmysle § 129 ods. 2 Trestného zákona, keď súdy vychádzali iba z domnienky, že všetky fentanylové náplasti, ktoré boli vydané nad rámec maximálnej osobnej spotreby, boli použité na trestnú činnosť a rovnako nebolo preukázané „vedomé prijímanie delby úloh v organizovanej skupine“. Hodnotenie dôkazov považuje za jednostranné, pričom jeho odsúdenie spočíva na výpovediach osôb, ktoré ho nepoznali. Záverom svojho dovolania vyjadril presvedčenie, že napriek vykonanému dokazovaniu pretrvávajú „nejasnosti“ v jeho trestnej veci, a preto bude namieste ho v duchu zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodiť.

K dovolaniu obvineného R. F. sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že zo zápisnice z hlavného pojednávania z 30. apríla 2022 vyplýva, že bol náležite poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku, pričom nevyhlásil, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku, ale naopak, že je nevinný. Podľa názoru prokurátora, nie je zrejmé, ako malo byť zásadne porušené jeho právo na obhajobu, keď neuskutočnil vyhlásenie o vine. Argumentáciu obvineného o potrebe odlišovať fentanyl a fentanylové náplasti, prokurátor považuje za irelevantnú, pretože v danej trestnej veci obvinení organizovanou formou zadovážovali a predávali fentanylové náplasti práve preto, že obsahovali omamnú látku fentanyl. Pri stanovení rozsahu trestnej činnosti k prospechu obvinených boli odpočítané tie balenia fentanylových náplastí, ktoré predstavujú zákonom dovolené maximálne množstvo náplastí, ktoré môžu byť držané jednou osobou na jeden mesiac. Spochybňovanie spáchania skutku formou organizovanej skupiny taktiež neobstojí, pretože vykonaným dokazovaním, a to najmä odposluchmi telekomunikačnej prevádzky bolo preukázané, že obvinení konali organizovane. V rámci skupiny existovala zjavná delba úloh a ich konanie bolo plánovité a koordinované. Trestné konanie prokurátor považuje za zákonné, dôkazy za presvedčivé, skutok za správne právne posúdený a rozhodnutia súdov za náležité

odôvodnené. Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie obvineného R. F. zamietol.

K dovolaniu obvineného R. F. sa písomne vyjadrila obvinená E. F., ktorá sa v plnom rozsahu stotožnila s dôvodmi jeho dovolania a následne sa taktiež s nimi stotožnila aj obvinená K. C. a Y. C..

Obvinená Y. C. podala dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku. Namietla, že okresný súd rozhodoval v nezákonnom zložení, čo naplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. V tejto súvislosti poukázala na zmenu v osobe zákonného sudcu, keď s účinnosťou od 1. marca 2021 bola na okresnom súde ich trestná vec pridelená JUDr. Dušanovi Špirekovi a rozhodnutie vo veci predtým vyhlásil súd v zložení predsedníčka senátu Mgr. Monika Farkašová a prísediaci sudcovia Dušan Beňo a Veronika Mikulcová.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, t. j. vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, namietala v súvislosti s hlavným pojednávaním pred okresným súdom 5. februára 2021, ktoré bolo vykonané bez prítomnosti obvineného T. L. (rovnakú námietku vzniesol aj obvinený v 3. rade - pozn. dovolacieho súdu). Blížšie uviedla, že žiadosť obvineného T. L. o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti (ďalej tiež „žiadosť“) bola súdu doručená prostredníctvom veliteľa eskorty, príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže a namietala aj formálny obsah žiadosti, keď neobsahovala adresáta (súd) a ani bližšie uvedenie konania (termín hlavného pojednávania), z ktorého chcel byť obvinený T. L. ospravedlnený. V tejto súvislosti tvrdila, že predmetná žiadosť obvineného T. L. nemala byť prejavom jeho vôle. Keďže považuje hlavné pojednávanie vykonané 5. februára 2021 za nezákonné, zastáva názor, že všetky dôkazy, ktoré boli vykonané na tomto hlavnom pojednávaní ich oboznámením, boli vykonané nezákonným spôsobom, čím podľa jej názoru došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Pokiaľ sa jedná o vady namietané v súvislosti s dovolací dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, poukázala a odkázala na argumentáciu obvineného R. F. uvedenú v jeho dovolaní.

V podstate z uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku prerušil výkon jej uloženého trestu odňatia slobody a následne rozsudkom vyslovil porušenie zákona z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku v jej neprospech, ďalej zrušil rozsudky okresného a krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušované rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby okresnému súdu prikázal nech jej trestnú vec znovu prerokuje a rozhodne.

K dovolaniu obvinenej Y. C. sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý navrhol jej dovolanie zamietnuť. K vade údajného nezákonného zloženia senátu uviedol, že celé trestné konanie pred okresným súdom až do vyhlásenia rozsudku okresným súdom bolo vykonané pred senátom v tom istom zložení. Neskoršie vydanie opravného uznesenia z 23. marca 2021 z dôvodu nápravy písárskej chyby iným sudcom, malo len procesný charakter a bolo vydané po vykonaní dokazovania a vyhlásení rozsudku v pôvodnom zložení senátu. K námietke vykonania hlavného pojednávania bez prítomnosti obvineného T. L., prokurátor uviedol, že túto skutočnosť nespochybňuje ani sám obvinený T. L.. Vykonanie hlavného pojednávania 5. februára 2021 v jeho neprítomnosti nikdy nenamietal samotný obvinený T. L. a nikdy nespochybnil ani ním podanú žiadosť. Keďže v danej veci bolo hlavné pojednávanie vykonané v súlade so zákonom, na ňom oboznámené dôkazy nie sú vykonané nezákonne, a preto nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Pri vymedzení väd, ktoré majú naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, len odkázala na argumentáciu obsiahnutú v dovolaní obvineného R. F., ktorú argumentáciu pokladá prokurátor za irelevantnú.

K dovolaniu obvinenej Y. C. sa vyjadrila obvinená K. C., ktorá sa s jej dovolaním stotožnila a uviedla, že stále trvá na tom, čo uvádzala už v priebehu konania, teda že použila všetky fentanylové náplasti pre svoju osobnú potrebu. Taktiež má za to, že jej vina nebola jednoznačne preukázaná. Podľa jej názoru, nebolo riadne ustálené množstvo fentanylových náplastí, ktoré mali byť predmetom skutku. Napokon

pretrvávajú pochybnosti o samotnej protiprávnosti skutku. Záverom svojho vyjadrenia uviedla svoj dovolací návrh a požiadala o prerušenie výkonu jej uloženého trestu odňatia slobody.

Obvinená K. C. podala dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) a písm. i) Trestného poriadku. Úvodom svojho dovolania vyjadrila názor, že v danej veci nebolo preukázané ponad pochybnosť, že by sa mala dopustiť skutku v „deklarovanom rozsahu“ a „spôsobom“ popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu. Následne dovolaciemu súdu predostrela svoje hodnotenie dôkazov a uviedla, že v základnom konaní nebola vyvrátená jej obrana, že fentanylové náplasti používala len pre vlastnú potrebu a „nesprávne dávkovanie“ náplastí, prípadne ich nadužívanie, nemôže byť posudzované ako protiprávne konanie. Ďalej dôvodila, že v priebehu konania nebolo preukázané, že by fentanylové náplasti odovzdávala niektorému zo spoluobvinených. Rovnako ako obvinený R. F., obvinená Y. C. aj obvinená K. C. má za to, že pre vykonanie hlavného pojednávania 5. februára 2021 pred okresným súdom v neprítomnosti obvineného T. L. neboli splnené zákonné podmienky. Obdobne uvádzala, že k spisaniu žiadosti T. L. malo dôjsť v ambulancii lekára, má byť pochybné, či obvinený vedel čo podpisuje. Daná písomnosť bola spisovaná v neprítomnosti obhajcu a vykazuje formálne nedostatky (nie je jasné ktorého súdu a ktorého hlavného pojednávania sa týka). Ďalej namietala, že jej nebolo preukázané, že všetky náplasti, ktoré si zadovážila, nad hranicu stanovenú zákonom, boli následne použité na trestnú činnosť uvádzanú v skutkovej vete rozsudku krajského súdu. Rovnako zastáva názor, že fentanylové náplasti sú „liekom a nie sú bez ďalšieho omamnou látkou.“ Taktiež je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané extrahovanie omamnej látky - fentanylu z náplastí. Následne bez bližšej konkretizácie namietla, že skutok, zo spáchania ktorého bola uznaná za vinnú, nezodpovedá objektívnej stránke skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. c) a písm. e) Trestného zákona. Záverom svojho dovolania v zmysle § 380 ods. 4 Trestného poriadku požiadala o prerušenie výkonu jej uloženého trestu odňatia slobody. V podstate z vyššie uvedených dôvodov navrhla dovolaciemu súdu, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jej neprospech, zrušil rozsudky krajského a okresného súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej K. C. sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že jej argumentáciu ohľadom dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) a i) Trestného poriadku považuje za zjavne účelovú, nedôvodnú a v rozpore s objektívnym posúdením jej protiprávneho konania. K modifikovaniu skutkovej vety došlo v súlade so zákonom, pri zachovaní totožnosti a rešpektovania práv všetkých siedmich obvinených. Z dovolania nie je zrejmé akým spôsobom malo dôjsť k skráteniu zákonných práv, vrátane práva na obhajobu. K vytykanej vade vykonania hlavného pojednávania bez prítomnosti obvineného T. L., prokurátor uviedol, že túto skutočnosť nespochybňuje sám obvinený T. L., ale spoluobvinená. K vadám vytykaným v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, prokurátor uviedol, že v danej veci bolo jednoznačne preukázané, že obvinená K. C. si po dlhší čas, vo väčšom rozsahu a kontinuálne zadovážovala fentanylové náplasti nad rámec maximálneho dávkovania týchto náplastí pre vlastnú spotrebu, a to minimálne 64 balení, pozostávajúcich z 320 kusov fentanylových náplastí s účinkom uvoľňovania 100 pg/h a v hodnote 11.200,- Eur. Jej argumentácia ohľadom rozsahu spáchania trestnej činnosti tak nie je správna a objektívna. Súdny pri určovaní rozsahu trestnej činnosti vychádzali z údajov poskytnutých zdravotnými poisťovňami a k jej prospechu z rozsahu trestnej činnosti odpočítali tie fentanylové náplasti, ktoré bolo podľa zákona možné legálne držať pre jednu osobu a počas doby jedného mesiaca. Znaleckým dokazovaním pritom nebola vo vzorkách moču obvinenej K. C. a ani ostatných obvinených zistená prítomnosť fentanylu alebo jeho metabolitu norfentanylu, čo nepochybne znamená, že fentanylové náplasti sama neužívala, hoci si ich opakovane a frekventovane nechala predpisovať lekármi. Rovnako jednoznačnými dôkazmi sú aj obrazovo-zvukové záznamy z ambulancie MUDr. V., z ktorých je zrejmé, že opakovane navštevovala jeho ambulanciu a na podklade korupčného správania si nechávala predpisovať v nadmerných množstvách fentanylové náplasti, nielen na svoje meno, ale aj na meno viacerých príbuzných. Prokurátor považuje trestné konanie ako celok za zákonné, rešpektujúce práva obvinených, súdne rozhodnutia za náležité odôvodnené a vychádzajúce z objektívneho hodnotenia dôkazov, ako i právneho posúdenia skutkov. V podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvinenej K. C. zamietol.

Dovolanie proti rozsudku krajského súdu podala napokon aj obvinená K. C., a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, ktorá zastáva názor, že rozsudkami okresného a krajského súdu bol porušený zákon v jej neprospech, pretože nevykonaním „podstatných dôkazov“ došlo k zásadnému porušeniu jej práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku). Ako nevykonané podstatné dôkazy označila výsluchy svedkov X. C. a Y. C., na ktorých mená si mala v lekárni nechať predpisovať fentanylové náplasti. Súdom vytýkala, že v priebehu konania nezistovali, kto fentanylové náplasti predpísané na meno nevypočutých svedkov vyberal z lekárni, či tieto náplasti reálne svedkovia užívali, či im boli náplasti vôbec odovzdané a či majú vedomosť ako s týmito náplastami bolo naložené. Ďalej namietla, že z odôvodnení rozhodnutí súdov „nie je možné zistiť žiaden dôkaz“, o ktorý by sa opierali skutkové zistenia o jej vine. Výrok o vine mal byť „založený de facto na dvoch dôkazoch“ (evidencia 96 vydaných náplastí na jej meno poskytnutá poisťovňou Dôvera, a.s. a obrazovo-zvukové záznamy z jej dvoch návštev v ambulancii lekára MUDr. V.). Doposiaľ, podľa jej názoru, nebolo spoľahlivo zistené, ako mala naložiť s lekárske receptami vystavenými na mená jej príbuzných, teda či a v akom množstve vybrala fentanylové náplasti za príbuzných v lekárňach, je toho názoru, že jej nebol preukázaný úmysel, tak vo vzťahu k základnej, ako ani kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu.

V podstate z uvedených dôvodov obvinená K. C. navrhla, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom krajského a okresného súdu bol porušený zákon v jej neprospech, ďalej aby zrušil rozsudky okresného a krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej K. C. sa vyjadril prokurátor, ktorý jej argumentáciu ohľadom existencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku označil za zjavne účelovú, nedôvodnú a v rozpore s objektívnym posúdením jej konania. Prokurátor má za to, že vykonaným dokazovaním bola v celom rozsahu a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná príčinná súvislosť medzi jej konaním a následkom v podobe neoprávneného zadovážania a prechovávanía fentanylových náplastí s obsahom omamnej látky fentanylu vo väčšom rozsahu a po dlhší čas. Zo samotného dovolania nie je zrejmé, ako malo byť zásadne porušené právo na obhajobu. Jej argumentáciu ohľadom existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku má za irelevantnú a nekorektnú. Vykonaným dokazovaním bolo totiž nepochybne preukázané, že si nad rámec osobnej spotreby zadovážovala a prechovávala fentanylové náplasti a minimálne 68 balení pozostávajúcich z 340 kusov v hodnote minimálne 11.900,- Eur. Rozsah skutku bol ustálený na podklade výkazov vydaných náplastí poskytnutých zdravotnou poisťovňou a k jej prospechu neboli do rozsahu trestnej činnosti započítané tie fentanylové náplasti, ktoré bolo podľa zákona možné legálne držať pre jednu osobu a počas doby jedného mesiaca. Za významné prokurátor pokladá skutočnosť, že znaleckým dokazovaním nebola vo vzorkách moču obvinenej K. C. a ani ostatných obvinených zistená prítomnosť fentanylu alebo jeho metabolitu norfenfentanylu, čo nepochybne znamená, že obvinená v 5. rade fentanylové náplasti sama neužívala, hoci si ich opakovane nechala predpisovať lekármi. Rovnako jednoznačnými dôkazmi sú aj obrazovo-zvukové záznamy z ambulancie MUDr. V., z ktorých je zrejmé, že obvinená opakovane navštevovala jeho ambulanciu a na podklade korupčného správania si nechávala predpisovať v nadmerných množstvách fentanylové náplasti, nielen na svoje meno, ale aj na meno viacerých príbuzných. Trestné konanie ako celok považuje prokurátor za zákonné, rešpektujúce jej práva, súdne rozhodnutia v trestnej veci za náležite odôvodnené a vychádzajúce z objektívneho hodnotenia dôkazov, ako i právneho posúdenia skutkov kladených jej za vinu. V podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvinenej K. C. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaniach obvinených R. F., K. C., K. C. a Y. C. posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolania boli podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolania spĺňajú obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že vyššie uvedení dovolatelia pred podaním

dovolania využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že dovolania obvinených R. F., K. C., K. C. a Y. C. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Jednotlivé dovolacie dôvody, ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú zákonom dané taxatívne, teda formou uzavretého výpočtu, pričom z hľadiska obsahu, dôvody dovolania (§ 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por.), v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, sú koncipované podstatne užšie. Dôvody dovolania sú teda užšie a striktné obmedzené, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota a nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“.

V neposlednom rade dovolacie konanie má viacero charakteristických znakov, ktorými sa výrazne odlišuje od konania odvolacieho, keď napr. zákon v prípade dovolaní podaných obvinenými vyžaduje, aby pred podaním dovolania využili riadne opravné prostriedky (bližšie vid' § 372 ods. 1 Trestného poriadku) alebo zákon nepripúšťa otváranie určitého okruhu právnych otázok, ak boli už skôr známe a neboli namietané najneskôr v odvolacom konaní (bližšie vid' § 371 ods. 4 Trestného poriadku). Dovolanie taktiež nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inšanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Pokiaľ obvinená Y. C. ako vadu naplňujúcu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku namietla, že po vyhlásení rozsudku okresného súdu senátom v zložení predsedníčka senátu Mgr. Monika Farkašová a prísediaci sudcovia Veronika Mikulcová a Dušan Beňa, bola vec s účinnosťou od 1. marca 2021 pridelená sudcovi okresného súdu JUDr. Dušanovi Špirekovi, uvedenú námietku nemôže použiť v odvolacom konaní v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku, pretože jej bola známa už v priebehu trestného konania a nenamietala ju najneskôr pred odvolacím súdom. Nad rámec týchto úvah dovolací súd konštatuje, že zo spisového materiálu vyplýva, že okresný súd dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní, ako aj vyhlásenie rozhodnutia v merite veci (vyhlásený rozsudok 22. februára 2021) vykonal v zložení senátu Mgr. Monika Farkašová - predsedníčka senátu a Veronika Mikulcová, Dušan Beňa ako sudcovia prísediaci. Až následne po vyhlásení rozsudku okresného súdu došlo k zmene v osobe predsedu senátu z Mgr. Moniky Farkašovej na JUDr. Dušana Špireka (pozri záznam založený v súdnom spise na č. l. 3137). Napokon v prvopise rozsudku okresného súdu (pozri č. l. 3138 až 3164 spisu) je správne vyznačená ako predsedníčka senátu Mgr. Monika Farkašová, ktorá predmetný rozsudok verejne vyhlásila 22. februára 2021 na hlavnom pojednávaní, odôvodnila a poskytla poučenie o

opravnom prostriedku. Rozsudok okresného súdu až následne po 1. marci 2021 písomne vypracoval JUDr. Dušan Špirek.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie tohto ustanovenia je totiž zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu „zásadným“ spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom.

Pokiaľ obvinený R. F. vo svojom dovolaní namietal, že mal byť údajne nesprávne, či nedostatočne poučený v rozsahu § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, rovnako o právnej kvalifikácii a napokon mal byť nesprávne oboznámený o trestných sadzbách, uvedenú námietku údajného nesprávneho poučenia nemôže použiť v dovolacom konaní podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, pretože mu boli známe už v priebehu konaní pred okresným súdom a najneskôr pred odvolacím súdom ich nenamietal.

Obvinená K. C. ako zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku namietala nevykonanie „podstatných“ dôkazov v podobe výsluchu svedkov X. C. a Y. C.. Uvedená námietka nie je opodstatnená. Súdy nie sú povinné vykonať všetky dôkazy navrhované stranami (pozri § 240 ods. 3 a § 272 ods. 3 Trestného poriadku). Súd je povinný na dôkazný návrh procesne reagovať, respektíve sa zaoberať každým dôkazným návrhom strán konania, a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku, R 116/2014). V danom prípade dovolací súd nezistil zásadné porušenie práva obvinenej K. C. v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože okresný súd procesne reagoval na jej návrh na vykonanie dokazovania, keď tento odmietol podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku a tento postup náležite vo svojom rozhodnutí odôvodnil (strana 27 tretí odsek písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu).

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Pokiaľ obvinení R. F., K. C. a Y. C. zhodne a v podstate z obdobných dôvodov namietali vykonanie hlavného pojednávania 5. februára 2021 pred okresným súdom v neprítomnosti obvineného T. L., tak uvedenú námietku najvyšší súd nepovažuje za dôvodnú. Účelom vyššie citovaného dovolacieho dôvodu je ochrana práva obvineného byť prítomný na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí súdu. Obvinení však svojimi námietkami nesledujú ochranu svojho práva byť prítomný na hlavnom pojednávaní, ale namietajú, že malo byť porušené právo byť na hlavnom pojednávaní obvineného T. L., ktorý na ochranu svojich práv nepodal dovolanie. K samotným formálnym výhradám obvinených a k formálnemu obsahu žiadosti obvineného T. L. o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, dovolací súd dodáva, že zo strany obvinených sa jedná o prílišný formalizmus, keď z okolností doručenia predmetnej žiadosti (doručenie žiadosti prostredníctvom príslušníka ZVJS, ktorý mal obvineného T. L. v daný deň a hodinu eskortovať na hlavné pojednávanie v konkrétnej veci) je zrejmé, že bolo vôľou obvineného T. L. nezúčastniť sa hlavného pojednávania okresného súdu dňa 5. februára 2021. Napokon zhodne s argumentáciou odvolacieho súdu (strana 19 prvý odsek rozsudku krajského súdu) dovolací súd dodáva, že obvinený T. L. sám nespochybnil autentickosť predmetnej žiadosti o

vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vzhľadom na to, že obvinená Y. C. odvodzovala námietky nezákonnosti priebehu hlavného pojednávania z faktu neprítomnosti obvineného T. L. aj existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to z dôvodu oboznamovania dôkazov v jeho neprítomnosti, dovolací súd konštatuje, že aj táto námietka nezákonného vykonávania dôkazov ich oboznamovaním v neprítomnosti obvineného T. L. je neopodstatnená, pretože ako to je vyššie uvedené, hlavné pojednávanie pred okresným súdom 5. februára 2021 bolo vykonané v súlade so zákonom (§ 252 ods. 3 posledná veta Trestného poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018). Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho.

Obvinený R. F. namietal preukázanie spáchania trestného činu vo väčšom rozsahu a preukázanie „vedomého prijímania úloh v organizovanej skupine“, namietal hodnotenie dôkazov, či poukazoval na zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho (prípadne miernejšieho) trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného

činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Dovolací súd teda hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, a ktorý je vymedzený v takzvanej skutkovej vete napadnutého rozsudku, zodpovedá znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, pod ktorú bol napadnutým rozsudkom podradený.

Obvinený v podanom dovolaní v zásade ani neuvádzal žiadne námietky, ktoré by vyššie uvedeným kritériám zodpovedali, a ktoré by bolo možné pod dotknutý dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] podradiť.

Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „zákon o liekoch“), liečivo je chemicky jednotná alebo nejednotná látka ľudského, rastlinného, živočíšneho alebo chemického pôvodu, ktorá je nositeľom biologického účinku využiteľného na ochranu pred chorobami, na diagnostiku chorôb, liečenie chorôb alebo na ovplyvňovanie fyziologických funkcií.

Podľa § 2 ods. 7 zákona o liekoch, liek je liečivo alebo zmes liečiv a pomocných látok, ktoré sú upravené technologickým procesom do liekovej formy a sú určené na ochranu pred chorobami, na diagnostiku chorôb, liečenie chorôb alebo na ovplyvňovanie fyziologických funkcií; veterinárny liek môže byť použitý aj na eutanáziu zvieratá.

Podľa § 2 ods. 9 zákona o liekoch, humánný liek je liek určený pre človeka.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (ďalej tiež „zákon č. 139/1998 Z. z.“), do I. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky, ktoré nie sú obsiahnuté ako liečivo v lieku. Do II. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky s vysokou návykovosťou, ktoré sú obsiahnuté ako liečivo v lieku. Do III. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky s nižšou návykovosťou, ktoré sú obsiahnuté ako liečivo v lieku.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z., osoba môže mať v držbe lieky obsahujúce omamné a psychotropné látky z II. a III. skupiny len v množstve potrebnom na osobné použitie.

Pokiaľ dovolatelia R. F. a Y. C. namietali, že je potrebné odlišovať a „nestotožňovať“ fentanyl a fentanylovú náplast, pretože má podľa ich výkladu predstavovať „humánný liek a liečivý prípravok“ podľa zákona o liekoch, uvedená argumentácia je nesprávna. Fentanyl je zmysle § 2 ods. 5 zákona o liekoch, liečivom obsiahnutom v lieku, t. j. fentanylovej náplasti (§ 2 ods. 7 zákona o liekoch) a zároveň je omamnou látkou zaradenou do II. skupiny (pozri príloha č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. „Zoznam omamných a psychotropných látok zaradených do I., II. a III. skupiny“), ktorú ako liečivo v lieku (§ 3

ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z.) môže osoba legálne držať len v množstve potrebnom na osobné použitie (§ 25 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z.). Medzi pojmami fentanyl a fentanylová náplast' je úzky vzťah, keďže fentanyl je liečivom v liekovej forme, a to vo fentanylovej náplasti, ktorá je nositeľom liečivej látky. Argumentácia obvinených nemá oporu v zákone č. 139/1998 Z. z. a ani v zákone o liekoch. Vyššie uvedené závery, v duchu ktorých je fentanyl liečivom a omamnou látkou obsiahnutou v lieku, t. j. vo fentanylovej náplasti, platia aj pre námietky obvinenej K. C., ktorá v dovolaní rovnako namietala, že fentanylové náplasti sú „liekom, a nie sú bez ďalšieho omamnou látkou“.

Obvinená K. C. namietala nepreukázanie spáchania skutku v „deklarovanom rozsahu“ a „spôsobom“ uvedeným v rozsudku krajského súdu.

Aj tu sa jedná o námietky vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, ktoré dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže skúmať ani meniť. K argumentácii, že fentanylové náplasti jej boli vydané, respektíve si zadovážila na podklade platných lekárskeho receptov, treba pripomenúť, že obvinená bola uznaná vinnou za zadováženie si minimálne 64 balení fentanylových náplastí nad rámec maximálneho dávkovania pre osobnú spotrebu (pozri odôvodnenie rozsudku okresného súdu strana 18 a 19 a § 25 zákona č. 139/1998 Z. z.). Pokiaľ namietala, že jej nebolo preukázané, že všetky fentanylové náplasti, ktoré si zaobstarala boli použité na trestnú činnosť, najvyšší súd konštatuje, že podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona je trestné už samotné „zadováženie“ a „prechovávanie“ fentanylových náplastí nad hranicu povolenej osobnej spotreby v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z.

Dovolacia námietka obvinenej K. C., že dokazovaním jej nebol preukázaný úmysel (zavinenie) na spáchaní skutku nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Zavinenie ako subjektívna stránka trestného činu, predstavuje vnútorný psychický vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. ako sa navonok prejavuje v konaní, ktoré je obsahom skutkovej vety (S 3/2011). Tieto námietky obvinenej dovolací súd hodnotí ako namietanie zisteného skutkového stavu. Dovolací súd na zdôraznenie opakuje, že obvinený môže podať dovolanie iba z dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, medzi ktorými však nie je možnosť namietat' nesprávne alebo nedostatočne zistený skutkový stav.

Vzhl'adom na to, že obvinení R. F., K. C., K. C. a Y. C. namietanými vadami, ktoré uviedli vo svojich dovolaniach nenaplnili žiadne dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí ich dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.